

EVANGELIE Joh., 9, 1-41 of 1. 6-9. 13-17. 34-38
Hij ging, waste zich en kwam ziende terug.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Johannes

In die tijd zag Jezus in het voorbijgaan een man die blind was van zijn geboorte af. Zijn leerlingen vroegen Hem; „Rabbi, wie heeft gezondigd, hijzelf of zijn ouders, dat hij blind geboren werd?” Jezus antwoordde: „Noch hij, noch zijn ouders hebben gezondigd, maar de werken Gods moeten in hem openbaar worden. Wij moeten de werken van Hem die Mij gezonden heeft verrichten zolang het dag is. „Er komt een nacht en dan kan niemand werken. Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht der wereld.” Toen Hij dit gezegd had, spuwde Hij op de grond, maakte met het speeksel slijk, bestreek daarmee de ogen van de man en zei tot hem „Ga u wassen in de vijver van Siloam,” - wat betekent : gezondene. - Hij ging ernaar toe, waste zich en kwam er ziende vandaan. Zijn buren nu en degenen die hem vroeger hadden zien bédelen, zeiden: „Is dat niet de man, die zat te bédelen?” Sommigen zeiden „Inderdaad, hij is het.” Anderen: „Neen, hij lijkt alleen maar op hem.” Hijzelf zei „Ik ben het.” Toen vroegen ze hem „Hoe zijn dan uw ogen geopend?” Hij antwoordde: „De man die Jezus heet, maakte slijk, bestreek daarmee mijn ogen en zei tot mij: Ga naar de Siloam en was u. „Ik ben dus gegaan, waste mij en kon zien.” Ze vroegen hem toen „Waar is die man ?” Hij zei: „Ik weet het niet.” Men bracht nu de man die blind geweest was bij de Farizeeën ; de dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen geopend, was namelijk een sabbat. Ook de Farizeeën vroegen hem dus, hoe hij het gezicht herkregen had. Hij zei hun: „De man die Jezus heet, deed slijk op mijn ogen, ik waste mij en ik zie.” Toen zeiden sommige Farizeeën: „Die man komt niet van God, want Hij onderhoudt de sabbat niet.” Anderen zeiden: „Hoe zou een zondig mens zulke tekenen kunnen doen?” Zo was er verdeeldheid onder hen. Zij richtten zich opnieuw tot de blinde en vroegen: „Wat zegt gijzelf van Hem, daar Hij u toch de ogen geopend heeft?” Hij antwoordde: „Het is een profeet.” De Joden wilden niet van hem aannemen, dat hij blind was geweest en het gezicht herkregen had, eer zij de ouders van de genezene hadden laten komen. Zij stelden hun toen de vraag „Is dit uw zoon, die volgens uw zeggen blind geboren is?” „Hoe kan hij dan nu zien?” Zijn ouders antwoordden:

Wij weten, dat dit onze zoon is en dat hij blind is geboren, maar hoe hij nu zien kan, weten we niet; of wie zijn ogen geopend heeft, wij weten het niet. „Vraagt het hemzelf, hij is oud genoeg en zal zelf zijn woord wel doen.”

Zijn ouders zeiden dit omdat zij bang waren voor de Joden, want de Joden hadden reeds afgesproken dat alwie Hem als Messias beleet, uit de synagoge gebannen zou worden.

Daarom zeiden zijn ouders: Hij is oud genoeg, vraagt het hemzelf.

Voor de tweede maal riepen de Farizeeën nu de man die blind was geweest, bij zich en zeiden hem: „Geef eer aan God.

„Wij weten dat die man die Jezus heet, een zondaar is.”

Hij echter antwoordde „Of Hij een zondaar is, weet ik niet.

„Eén ding weet ik wel dat ik blind was en nu zie.”

Daarop vroegen zij hem wederom „Wat heeft Hij met u gedaan?

„Hoe heeft Hij uw ogen geopend?”

Hij antwoordde „Dat heb ik al verteld, maar gij hebt niet geluisterd.

„Waarom wilt gij het opnieuw horen?

„Wilt ook gij soms leerlingen van Hem worden?

Toen zeiden zij smalend tot hem

„Jij bent een leerling van die man, wij zijn leerlingen van Mozes.

„Wij weten dat God tot Mozes gesproken heeft, maar van deze weten we niet waar Hij vandaan is.”

De man gaf hun ten antwoord: „Dit is toch wel wonderlijk, dat gij niet weet vanwaar Hij is; en Hij heeft mij nog wel de ogen geopend.

„Wij weten dat God niet naar zondaars luistert, maar als iemand godvrezend is en zijn wil doet, dan luistert Hij naar zo iemand.

„Nooit in der eeuwigheid heeft men gehoord, dat iemand de ogen van een blindgeborene heeft geopend.

„Als deze man niet van God kwam, had Hij zo iets nooit kunnen doen.”

Zij voegden hem toe: „In zonden ben je geboren, zo groot als je bent, en jij wilt ons de les lezen?” Toen wierpen ze hem buiten.

Jezus vernam dat men hem buitengeworpen had en toen Hij hem aantrof, zei Hij: „Gelooft ge in de Mensenzoon?”

Hij antwoordde: „Wie is dat, Heer? „Dan zal ik in Hem geloven.””

Jezus zei hem: „Gij ziet Hem, het is Degene die met u spreekt.”

Toen zei hij: “Ik geloof, Heer.” En hij wierp zich voor Hem neer.

OVERWEGING

in de lente kleuren de tuinen zachtjes groen.
 Het eerste geel laat zich al zien,
 en straks komt alles weer in bloei dankzij water en licht.
 Ondergronds zoeken de wortels naar water,
 bovengronds zoekt de plant naar het licht,
 en zó komt alles weer tot leven. Water, licht, leven.
 Vorige week noemde Jezus zich levend water,
 Vandaag brengt Hij licht en met Pasen vieren we het leven!
 De jonge geloofsgemeenschap, waaraan de apostel
 en evangelist Johannes leiding gaf, bestond vooral uit joodse mensen,
 die leerling van Jezus waren geworden;

ze werden christenen genoemd, maar door hun opvoeding was hun denken en doen nog sterk joods gekleurd.
Velen van hen stonden erop dat de wetten van Mozes strikt werden onderhouden; anderen waren ruimhartiger.
Ze vonden dat een godsdienst belijden niet zonder regels kon, máár wilden niet naar de letter, maar naar de geest van de wet leven.
Omdat Johannes het welzijn van mensen hoger aansloeg, dan de stipte onderhouding van de wet, hoopte hij, dat zijn parochianen ook ruimhartiger zouden denken, daarom vertelde hij hun hoe Jezus de blindgeborene genas, en óók, hoe de wetgeleerden daar heel kortzichtig en fout op reageerden.
Vandaag lazen we wat hij toen vertelde.
Johannes, die als kind leerde, dat God de mens gemaakt had, geboetseerd uit het stof van de aarde, vertelt dat Jezus met wat slijk van de aarde, van de blinde een nieuwe mens maakte.
Gewassen in het water van Siloam – gedoopt, kun je zeggen - gingen hem de ogen open. Zijn isolement werd verbroken. Zijn kleine wereld werd ineens groter.
Met het zicht kreeg hij ook het leven terug.
Wat moet die man, blij geweest zijn. Hij wel, anderen niet!
Want terwijl de blinde ziende wordt, blijken de ziende blind.
De burens kunnen hun ogen niet geloven. Ze herkennen hem niet.
Hij lijkt op hem, zeggen ze, máár ze zien niet, dat hij het is.
En de wetgeleerden willen hun ogen niet geloven.
Ze zijn blind voor het geluk, dat die man is overkomen, en hebben alleen maar oog voor het feit dat Jezus hem genezen heeft op de sabbat!
Wie die heilige regel niet onderhoudt, kan geen man van God zijn, vinden ze.
Maar de genezen blinde zegt:
'Hij is wel degelijk een man Gods. Hij is een profeet'.
Dat maakt hen blind van woede.
Iemand die God niet voor niks met blindheid heeft gestraft
– wànt zo denken ze - , wil hun hier de les lezen.
Blind van woede gooien ze hem de synagoge uit;
hij wordt uit de kerk gezet, geëxcommuniceerd zouden we nu zeggen....
In plaats van de vreugde te delen met die blije man, hebben ze verdriet dat de oude wet is overtreden.
In de jonge kerk van Johannes, zijn er ook nog die zó denken:
In plaats van het breed te zien, zoals Jezus, zijn ze kortzichtig net als de strenge wetgeleerden.
En dat kortzichtig denken is hardnekkig
en ook vandaag de dag moeten er nog heel veel ogen opengaan,
misschien ook die van ù en die van mij. Amen.